intime de filia sua cogitabat quō eaꝫ
pmouē posſ. Ait intrā se. Si eā in vxo-
rem diuiti stulto tradiero: filiā meā
pdā. si vero paupi sapiēti p eius sapi-
ētiā ei nēcaria large acquirere; Erat tūc
in ciuitate q̄dā phs nōie socrates quē
rex dilexerat. vocauit eū a ait. Rnē
nūq̄d tibi placet filiā meā in ciuge;
accipere? Et ille. Etiā dñe: optime
Et ille Exq̄ ita ē dato tibi eā et sb illa
ordīōe q̄ si moriat filia ī tua societate
vitā tuā emittes. Eliges g̃ eā accipe
vl dimittē Et ille. Mihi bene placet
eā accipe sb ista ordīōe. Rex nuptias
celebrauit cū magn solēnitate Per q̄dā
tpa vitā duxerūt in q̄eta scitate pfectā
Postq̄ vxor socrtis vsq̄ ad mortē infirba-
tur. Hc audiēs socrtes ortistatus est valde
Quādā forestā intrauit: fleuit amare
Dū sic esſ in dolore: Rex alexāder in
eadē foresta venabat. Miles quidā
alexādri socratē vidit. ad eū eq̄tabat
et ait ei. Rnē: cui? homo es? Et ille:
Homo trīs dñi sū ego. q̄ seruus dñi
mei ē dñs dominī tui. Ait miles. Nō
ē maior dño meo in toto mūdo. Sz ex
quo talia dicis: ducā te ad dñm meū
a audiemus q̄s ē dñs tuus de quo tota
tāta p̄sumis Cū autē corā rege alex-
andro ductus fuisſ: ait ei rex. Rnē q̄s
ē dñs tuus: de quo talia dicis q̄ seruus
eius ē dñs meus? Ait ille Dñs meus ē
ratio. seruus eius voluntas Sic ē g̃ q̄ tu
p volūtatē tuā regnū tuū a nō p ra-
tionē hucusq̄ gubernasti Ideo seruus
dñi mei hīc est volūtas est dñs tuus.
Audiēs hīc alexāder ait Rnē prudēter
respondisti vade in pace. Ab illa die
cepit rex regnū suū ratōe gubernare
a nō volūtate. Socrates vero solus fo-
restā intrauit a fleuit amare p sua cō-
iuge. Senex q̄dam venit ad eū a ait
O bone mgr ob quā rem affligis aīa
tua? Et ille. Filiā regis sb tali cōdīōe
despōsaui q̄ quocūq̄ tpe ipa in soci-
etate mea moriatur: ego vitā meaz a-
mittā et iam ad mortē infirmat. Et
hīc ē causa doloris mei. Ait senex. Fac
ofiliū meū a post factū nō penitebis

Vxor tua ē de sanguine regū. Cū rex
minutus fuerit vxor tua pcus a vbera
lamiat de sāguine p̄ris sui. deinde ī ista
foresta tres herbas inuenies. de vna
ei potione; facies. de aliis duabz vnū
emplastrū vbi dolorē sentit. et si istā
doctrinā ī pleueris sanitatē pfectā in-
uenies. Socrates ōmia impleuit et vx-
or ab omni infirmitate cōualuit Rex
vero cū audisſ q̄ socrates tā sollicite
pro infirmitate filie sue laborabat eū
ad magōs diuitias a honores pmouit

Moralizacō pntis hystorie.

Rnī iste rex ē dominus nr ihs xp̄s
Filia taz pulchra anima ad dei
filiū tudinē creata Ista puella ñ diuiti
hīc paupi socrtis. vt dicit. q̄ fit pau-
per ecce iob. ix. Rudus egressus sū de
vtero mātis mee tēc hīc karissimi scie de
betis q̄ sub tali cōdīōe dedit dñs nr
ihs xp̄s homini aīam vt in eius socie-
tate moreat p pctm̄ mōrle: vitā tuaz
.s. eternā amittes Si ergo anima tua
in ifirmitatē p pctm̄ cecidit: fac sicut
fecit socrates intra forestam. .s. scām
eccia; ī q̄ inuenies senē. .s. discretū ofes-
sorē de cui? cōsilio sanari poterit Alex-
ander q̄ venatus ē est ho mūdanus qui
potius regula volūtate q̄ racōe: hīc p sa-
crā doctrinā emēda Si p pcē; infectus
es p lumias pectus tuū cū sāguine. .v. ve-
centē meōriā de ꝑ passīōe ihū as ī corde
tuū collige tres hbas .s. ofessiō; ortō;
a satisfactō; de pma fcias pcō; .s. de
pcis sp dolē. de alīs ēplastrū. .v. pma;
a sic p ofequēs ad diuitias vite eterne
pmouei posſ Ad quā nos perducat
ihesus xp̄s qui viuit a regnat cū deo
patre et filio et spiritu sancto. amē.

De pulchtudie fidel aīe. lxiij.

Maius regnuit prudēs valde. in
cui? regno mulier q̄dam erat
noie florētia miro mō pulchē
et gratiosa. Vñ tāta pulchritudo eāt
ī ea q̄ tres reges eā obsidebāt a q̄hbz
rege violata. Post hīc inter reges ꝓpter mi
miū amorē ōmissū ē bellū a q̄si infiti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hoīes ex oī pte occubuerūt Satrape imperij hꝫ audiētes oēs ad r̄gē venerūt dicētes. Dñe: illa florentina in regno tuo ē tā pulchra ꝙ q̄si īfiniti q̄tidie ꝑ ei9 amore occidūt. Et nisi citi9 remediū apponat: quotq̄t sūt in r̄gno peribūt Audiēs hꝫ rex litteras scribi fecerat anulo suo signatas ꝙ sine vlteriori dilatione illa ad eū veniret. Preco cū litteris ad eā p̄rexit. ⁊ āte q̄ ad eam peruenit defuncta est. Rediit preco. de morte florentine regi nūciauit. Rex cōtristatus ē valde ꝙ eā videre nō poterat ī sua pulchritudine Oēs pictores regni ad eū ꝯuocari fecit. Cū autē venissēt. ait rex. Karissimi hꝫ ē causa q̄re ꝓ vob̄ misi Eāt q̄dā mulier noīe florentina. in tanta pulchtudine: ꝙ q̄si īfiniti occubuerūt ꝑ ei9 amore. Defūcta ē ⁊ eā nō vidi. Ite g̊ ⁊ cū oī īdustria vestra ymaginē ei9 depīgite cū sua pulchritudine ꝑ quā potero discēnē q̄mō tot occubuerūt ꝑ ei9 amore. At illi. Dñe: rē: difficilē vos q̄ritꝭ. Tāta eāt ī ea pulchritudo ⁊ decētia. ꝙ oēs pictores orbis ymaginē ei9 nō depīgerēt quātū ad oīa. Excepto vno pictore q̄ latet ī mōtib9. Ille sol9 ē ⁊ nō ali9 q̄ volūtatē vestrā adimplere poterit. Hec audiēs rex ꝑ illo pictore destinauit. Q̄ cū ad eū venissꝫ: ait ei Rm̄e: de tua īdustria īformati sum9 Vade ⁊ ymaginē florētine ꝑ oīa depīge ī sua pulchritudīe. ⁊ ꝯdignā mercedē dabo tibi At ille Rē difficilē q̄ris Verūtñ m̄ ꝯcede vt ī ꝯspectu meo oēs pulchras mulieres toti9 regni. saltē ꝑ vnā horā habeā ⁊ faciā q̄d tibi placebit Rex vero fecit oēs ꝯuocari ⁊ ī ꝯspcū eius stare. Pictor q̄tuor pulchriores ex eis elegit ⁊ alias licēciauit vt ad patriā suā redirent Pictor ille cū rubeo colore ymaginē ei9 incepit depīgere ⁊ q̄ illaꝝ q̄tuor mulieꝝ habebat magis faciē g̃tiosā ā nasū. ⁊ sic de ceterꝭ mēbris hꝫ in ymagine posuit. Ita ꝙ ex q̄libꝫ ꝑte aliquā ꝑtē accepit. Et ymaginē ꝯpleuit Cū v̄o ꝯpleta fuissꝫ ymago: venit rex vt eā videret. Q̄ cū vidissꝫ. ait. O florentina: si vixisses: vltr̄ oēs istū pictorē deberes diligere q̄ depīxit te in tāta pulchritudine:.

Moralizacō

Carissimi. rex iste est pr̄ celestis florētina tā pulchra est anima ad dei similitudinnē creata. Tres reges dyabol9 mund9 et caro. ꝑ istos tres reges aīa ꝓpt̄ pctm̄ p̄mi parentis eāt obsessa et a q̄libꝫ violata. vñ tot occubuerūt ꝑ pccm ꝙ oēs āte aduētū xp̄i ad infernū descēderūt Hoc vidētes satr̄pe hꝫ ē patriarche et ꝓphete de remedio clamabāt dicētes Dñe mitte nob̄ quē missur9 es Alij Emitte agnū dñe dōinatorē t̄re ꝛc̄. Deꝰ v̄o misit p̄conē. s. beatū iohānē baptistam sicut scribit̄ malachie. j. Ecce ego mitto āgelū meū q̄ p̄parabit ꝛc̄ Sꝫ heu ꝓchdolor lōge āte ei9 aduētū mortua ē aīa. pictores sūt vocati q̄ se excusauerūt ꝛc̄. ⁊. ī celo int̄ āgl̄os in t̄ra int̄ hoīes. s. p̄riarchas ⁊ ꝓphetas nō ē īuēt9 vn9 q̄ sciuit l̄ potuit ymaginē ⁊. aīaꝫ depīgē quātū ad suā ꝓp̄ā pulchritudīeꝫ Pictor q̄ de mōtibꝫ veneāt ē dñs nr̄ ihs xp̄s q̄ descēdit de celis vt istā ymaginē reformaret Et q̄mō Certe cū rubeo colore ⁊. ꝓp̄o sāguine Elegit q̄tuor mulieres pulchriores ꝛc̄. Pro p̄ma mulie dedit eē cū lapidib9. Pro secūda vegetare cum plātis. Pro t̄cia sentire cū animalibus Pro q̄rta ītelligē cū āgel̄. Rex cum vidisset dicebat. O florentina ⁊. aīa multū deberes istū pictorē dñm nr̄m ihm xp̄m añ oīa diligere q̄ suo ꝓp̄o sāguine te depīxit ī tāta pulchritudīe

De mūdanoꝝ oblectacōibus. Capitulū sexagesimūterciū.

Vespasian9 reg̃uit q̄ filiā pulcherrimā hēbat cui nomē aglaes. q̄ eāt nimis pulcra ⁊ oculis oīum g̃cōsa. ita ꝙ eius pulchritudo omnes alias mulieres excellebat. Accidit vna dieruꝫ ꝙ cum filia